

Grupp 1

FCI-nummer 176

FCI-standard på franska publicerad 2009-01-23

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2008-11-04

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2010-03-23

BERGER PICARD

(Berger de Picardie, Berger picard)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för BERGER PICARD

**Ursprungsland/
hemland**

Frankrike

Användningsområde

Vall- och vakthund

FCI-klassifikation

Grupp 1, sektion 1, Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Berger picard har gamla anor. Det är inte belagt att rasen härstammar just från Picardie. Det är möjligt, och t.o.m. troligt att den har varit spridd över ett mycket större område. Strävåriga vall- och boskapshundar var typiska i hela nordvästra Europa. År 1863 bedömdes de första berger picard på utställning i samma klass som beauceron och briard. År 1898 blev rasen erkänd som en ras från Picardie. År 1922 utarbetades en första standard av Paul Megnin. Rasen blev slutligt erkänd 1925. Ända fram till andra världskriget, förde rasen en något obemärkt tillvaro. Det var inte förrän entusiaster ville återlansera rasen, som man i Picardie sökte de mest typiska hundarna för reproduktion. Efter flera år av svårigheter för rasklubben att bli ansluten till franska kennelklubben, bildade den framstående kynologen Robert Montonen klubben Berger picards vänner ("Les amis du Berger Picard") 1955. Klubben anslöts slutligen 1959 och en ny rasstandard antogs av franska kennelklubben (S.C.C.) år 1964. Den gällande standarden har redigerats av J. C. Larive, klubbens ordförande, och hans kommitté i samarbete med R. Triquet.

Helhetsintryck

Berger picard är en medelstor hund, solid, rustik, välmusklad och välbyggd utan att någonsin vara tung. Den skall vara mycket elegant såväl i stående som i rörelse. Dess uttryck skall vara livligt och vaket vilket understryks av dess skägg och ögonbryn.

**Viktiga
måttförhållanden**

Berger picard skall ha normala proportioner. Kroppslängden mätt från skulderleden till sittbensknölen skall något överstiga mankhöjden (med 5-8 %). Tikarna är i allmänhet något längre än hanhundarna.

Skalle och nosparti skall vara lika långa.

Avståndet från armbågarna och marken skall motsvara halva mankhöjden.

Uppförande/karaktär

Rasen skall ha en balanserad mentalitet. Den skall vara sansad och modig, aldrig aggressiv, rädd eller orolig. Detta gör det möjligt för den att lätt genomföra sitt arbete med att valla och vakta fårhjordar. Rasen är också en mycket bra vakthund hemma och en utmärkt familjehund som trivs med barn.

Huvud	Huvudet skall stå i proportion till hundens storlek och det skall aldrig vara massivt. Det skall vara fint mejslat men det får inte ge ett spetsigt intryck. Sett från sidan skall de övre linjerna i skalle och nosparti vara parallella. Det skäggsiga utseendet är typiskt, det vill säga ögonbrynen skall vara markanta (päls på ungefär 4 cm som inte får hänga ner över ögonen), liksom skägg och mustasch.
Skallparti	Framifrån sett skall pannan vara lätt välvd och inte plan. Den skall ha en minimal mittfåra.
Stop	Stopet skall vara föga framträdande. Det skall befinna sig på lika avstånd från nackknöl och nosspets.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara väl utvecklad. Den skall alltid vara svart och ha vida näsborrar.
Nosparti	Nospartiet skall vara kraftigt och inte alltför långt. Det får inte vara spetsigt. Nosryggen skall vara rak. Det skall finnas en mindre mustasch och ett lätt skägg.
Läppar	Läpparna skall vara torra och sluta väl an.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftfulla. Saxbett. Bettet bör vara fulltaligt.
Kinder	Kinderna skall vara något rundade.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, ovala, horisontella och inte framträdande. De skall vara mörka (färgen får vara mer eller mindre mörk i enlighet med pälsfärgen, men aldrig ljusare än hasselnötsfärgad).
Öron	Öronen skall vara högt ansatta, medelstora och breda i basen. Spetsarna skall vara något rundade. Öronen skall alltid bäras naturligt upprätta. Öron burna lätt utåtriktade tolereras, men är inte önskvärt.
Hals	Halsen skall vara kraftig och muskulös. Den skall vara lång, väl ansatt i skulderpartiet och tillåta att huvudet bärs stolt.
Kropp	Benstommen skall vara kraftig utan överdrift och muskulaturen skall vara torr.
Rygg	Ryggen skall vara plan.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kraftigt.
Kors	Korset skall slutta svagt och mjukt gå över i bakpartiet.

Bröstkorg	Bröstkorgen skall nå ner till men inte nedanför armbågarna. Omkretsen på en korrekt bröstkorg mätt alldeles bakom armbågarna skall överstiga mankhöjden med ungefär en 1/5-del. Revbenen skall vara väl välvda i sin övre del varefter de gradvis blir flatare mot bröstbenet.
Underlinje och buk	Buken skall vara svagt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara okuperad. I vila skall den hänga ner till hasen med en svag böjning i spetsen. I rörelse får svansen bäras högre utan att någonsin bäras in över ryggen. Pälsen på svansen skall ha samma längd som på kroppen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara lodrätt ställda såväl från sidan som framifrån sett.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa och snedställda.
Armbåge	Armbågarna skall ligga väl intill kroppen.
Underarm	Frambenen skall vara raka och väl musklade.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara svagt sluttande från sidan sett.
Framtassar	Framtassarna skall vara runda, korta och kompakta.
Bakställ	
Helhet	Bakbenen skall vara parallella bakifrån sett och väl ställda från sidan sett.
Lår	Låren skall vara långa och väl musklade.
Knäled	Knälederna skall vara mycket välvinklade.
Has/hasled	Hasorna skall vara lagom vinklade, och varken vara öppna eller alltför vinklade.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara lodrätt ställda.
Baktassar	Baktassarna skall vara runda, korta och kompakta. Det får varken finnas sporrar eller extratår. Trampdynorna skall vara fasta. Klorna skall vara mörka.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Rörelser

Rörelserna skall vara smidiga och fria. De skall på samma gång ge intryck av elegans och lätthet. I måttlig fart skall benen röra sig parallellt.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara sträv och halvlång och kännas frasigt sträv när man tar på den. På kroppen och svansen skall den vara 5-6 cm lång. Underullen skall vara fin och tät.

Färg

Fawn, sotad fawn, tigrerad fawn, grått som i huvudsak är mörk. Det får inte finnas stora vita fläckar (en liten vit fläck i bringan och vitt på tåspetsarna tolereras).

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhundar: 60-65 cm
Tikar: 55-60 cm
+/- 1 cm tolereras.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Allvarliga fel

- Avsaknad av 2 andra tänder än P4orna i nederkåken (P1orna beaktas inte).
- Omvänt saxbett utan att framtänderna har förlorat kontakt.
- Mycket ljusa ögon.
- Svans som är rullad över ryggen eller överdrivet kort.
- Päls med tendens att krusa sig. Päls som är för platt; är kortare än 4 och längre än 7 cm. Päls som är mjuk eller ullig.
- Grava fel i fram- eller bakstäl; speciellt om bakstället är felaktigt, mycket utåtriktade baktassar, kohasighet.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Otypisk.
- Över- eller underbett där framtänderna har förlorat kontakt.
- Avsaknad av 2 P4or eller fler än 2 andra tänder än P4 (P1orna beaktas inte).
- Ögon som är blå eller så ljusa att de går mot gult.
- Öron som inte bärs naturligt upprättstående.
- Svans som är rudimentär eller saknas.
- Färg: svart, vit, harlekin, fläckig; vitt som är alltför utbrett i bringan, tassar som är helt vita.
- Vitt i pälsen på andra ställen än de områden som nämns ovan.
- Storlek som över- eller understiger de i standarden angivna. Hanhundar som är 67 cm och tikar som är 62 cm i mankhöjd kan tolereras förutsatt att de har mycket stor kvalitet.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se